

Europese Commissie
t.a.v. de Vice voorzitter
de heer Antonio Tajani
Wetstraat 200
B-1049 BRUSSEL
BELGIË

VENW/DGLM-2009/2373

Den Haag, 10 juni 2009

Geachte heer Tajani,

Ik schrijf u naar aanleiding van de problemen die de Nederlandse traditionele zeezeilschepen in Duitsland en Denemarken ondervinden.

In het kort laat de problematiek zich als volgt samenvatten. De Nederlandse certificaten, waarmee traditionele zeezeilschepen al jarenlang de zeeën bevaren, worden niet langer door Duitsland en Denemarken geaccepteerd. Duitsland en Denemarken zijn van oordeel dat deze traditionele zeezeilschepen onder het toepassingsbereik vallen van het SOLAS-Verdrag en van de Europese richtlijn over veiligheidsvoorschriften voor passagiersschepen (RL 98/18/EG). Deze landen stellen dan ook dat traditionele zeilschepen, dus ook de Nederlandse, moeten voldoen aan de veiligheidsvoorschriften die in deze beide instrumenten zijn opgenomen. Naar mijn mening zijn beide instrumenten niet van toepassing op traditionele zeilschepen. Zoals ik begrijp uit uw antwoorden op vragen uit het Europees Parlement bent ook u van mening dat traditionele zeilschepen niet onder het toepassingsbereik van het SOLAS-Verdrag en van Richtlijn 98/18 vallen op de grond dat deze schepen op niet-mechanische wijze worden voortbewogen.

De eisen die Duitsland en Denemarken stellen aan deze schepen hebben grote consequenties. Zeer aanzienlijke aanpassingen, die grote investeringen vergen, zullen noodzakelijk zijn. Het is niet uitgesloten dat daardoor sommige eigenaren genoodzaakt zullen zijn hun bedrijf te beëindigen. Gezien de ernst van de problematiek wordt de zaak door de eigenaren dan ook zodanig hoog opgenomen dat zij, via hun beroepsorganisatie de BBZ, inmiddels al op 2 april jl. een formele klacht bij uw Commissie hebben ingediend.

Met deze brief wil ik het belang onderstrepen dat de Nederlandse regering aan deze zaak hecht. De Nederlandse traditionele zeezeilschepen zijn een aansprekend voorbeeld voor de wijze waarop ons maritieme erfgoed in stand gehouden kan worden. Dit maritieme erfgoed mag niet verloren gaan. Het verheugt mij dan ook dat de Europese Commissie dit in haar doelstellingen van het maritiem beleid heeft opgenomen. Echter, door de problemen met genoemde landen dreigt toch een deel van dit Nederlandse erfgoed verloren te gaan.

Juist vanwege de belangrijke waarde van deze schepen voor ons maritieme erfgoed, gaat deze zaak ook het Nederlandse parlement zeer ter harte. Het Nederlandse parlement vraagt mij terecht om met een oplossing te komen. Ondanks de goede contacten met beide landen is het nog niet gelukt om onderling tot een goed werkbaar oplossing te komen op basis waarvan de betrokken traditionele zeezeilschepen hun activiteiten onbelemmerd in Duitsland en Denemarken kunnen uitoefenen. Dat brengt met zich mee dat een oplossing naar het zich laat aanzien enkel op Europees niveau kan worden bereikt.

Tot slot wil ik mijn waardering uitspreken over het initiatief van de Europese Commissie om het onderwerp voor het overleg van het Committee on Safe Seas op 23 juli a.s. te agenderen. Ik hoop zeer dat via deze weg tot een goed werkbaar oplossing kan worden gekomen en ik ben ervan overtuigd dat Europa juist in kwesties als deze haar meerwaarde kan bewijzen.

Met vriendelijke groet,

J.C. Huizinga-Heringa